

ת"פ (תל אביב) 59033-10-21 - מדינת ישראל נ' לידור אלמקיאס

ת"פ (תל-אביב-יפו) 59033-10-21 - מדינת ישראל נ' לידור אלמקיאס שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 59033-10-21

מדינת ישראל

נגד

לידור אלמקיאס

ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[08.07.2025]

כבוד השופטת ענת יהב

גזר דין

1. כללי:

א. כתבי האישום:

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 59033-10-21 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק/חוק העונשין"), שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים (סמים) לפי תקנה 26(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"). בנוסף, צירף הנאשם כתב אישום- ת"פ 40123-12-22 מבית המשפט השלום ברחובות (להלן: "תיק הצירוף") הודה והורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), נהיגה תחת השפעת סמים לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") וכן בעבירה של חציית קו הפרדה רצוף או נהיגה משמאלו לפי תקנה 36ג לתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות בהן הורשע בתיק העיקרי, ביום 9.1.2021 בשעה 23:53 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי לבן ל.ז 6712278 (להלן: "הרכב") ועוכב לבדיקה במחסום לאכיפת הגבלות שהוטלו במדינת ישראל בעקבות נגיף הקורונה, על ידי השוטרים אנדרי אומלי ורביב כהן. בהמשך ומשהתבקש על ידי השוטרים אנדרי למסור את פרטיו, הזדהה בשם 'אלדר חיים' ומסר את פרטיו בעל פה. בעקבות כך, התבקש לעצור עם הרכב ולצאת ממנו, אז החל הנאשם בנהיגה פרועה לכיוון צפון על שביל הגישה, משם לרחוב הקוממיות לכיוון מזרח, לכיוון דרום לרחוב יצחק נפחא ובהמשך לכיוון מערב לרחוב שמעון הבורסקאי עד אשר עצר את הרכב, יצא ממנו והחל בריצה רגלית עד שנעצר על ידי השוטרים בסמוך לרחוב יצחק נפחא. טרם תפיסתו, במהלך הריצה, כשהתבקש הנאשם לעצור מספר פעמים, שיבש מהלכי משפט, כשהוציא את הטלפון הסלולרי שלו מכיסו ושבר אותו על הרצפה.

באותן הנסיבות, נהג הנאשם כשהוא תחת השפעת סמים מסוכנים מסוג MDMA, קוקאין וקנביס. בהתאם לעובדות בהן הורשע בתיק הצירוף, ביום 29.8.2021 בשעה 15:11 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג ניסאן ל.ז 8949072 השייך לבת זוגו הגב' קורל מזוז (להלן: "הרכב"), ברחוב ויצמן בעיר רחובות. באותן נסיבות, חצה הנאשם קו הפרדה רצוף ונסע נגד כיוון התנועה (להלן: "עבירת התעבורה"). בהמשך לכך, הורה השוטרים זורי חי לנאשם לעצור את הרכב לצורך מתן דו"ח בגין עבירת התעבורה. באותן נסיבות, במסגרת חיפוש שבוצע ברכב, נתפסו סמים כמפורט; על המושב האחורי ברכב, סם מסוג חשיש במשקל של 106.74 גרם נטו; על רצפת הרכב מאחורי מושב הנהג, שקית צהובה ובה סם מסוג קנבוס במשקל של 292.46 גרם נטו מחולק לשקיות; במושב האחורי מאחורי מושב הנוסע, סם מסוג קנבוס במשקל של 523.72 גרם נטו מחולק לשקיות; בשקית במושב האחורי ברכב, סם מסוג קנבוס במשקל של 5.09 גרם נטו; בשקית במושב האחורי ברכב, סם מסוג קנבוס במשקל של 5.36 גרם נטו.

בהמשך לכך, בבדיקת שתן שנערכה לנאשם נמצאו שרידי סם קוקאין וכן תוצר חילוף חומרים של סם הקוקאין. ב. תסקירי שירות המבחן:

לאור חשיבות ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ותהפוכותיו, מצאתי להרחיב לגבי התסקירים שהתקבלו עבורו. מתסקיר שירות מבחן שהתקבל ביום 5.11.2023, עולה שהנאשם, בן 30, נשוי ומתגורר עם אשתו שנמצאת בהריון מתקדם ועובד בתחום המזון משך כשנתיים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קשיים בלימודים ובמסגרת המשפחתית ובעקבות כך, החל שימוש בסמים ובאלכוהול, כאשר בהיותו בן 16 נפטר אביו. עוד תיאר קשיים בהשתלבות במסגרת הצבאית, מה שגרם להתדרדרות נוספת במצבו שבאה לידי ביטוי בהעמקת השימוש בסמים וכן ניהול קשרים שוליים וצבירת חובות. הנאשם תיאר כי לאחר שחרורו ממאסר, התקשה לנהל אורח חיים תקין. בעת הזו, הכיר הנאשם את אשתו ממנה הסתיר את מעורבותו השולית עד למעצרו בחודש אוגוסט 2021 ולאחר כ-4 חודשים השניים נישאו- אז החל לערוך שינוי בחייו. אמו של הנאשם מנהלת מכון לגמילה מסמים, שם הנאשם מטופל ובעקבות השתלבותו בטיפול תיאר כי קשריו עם אמו ואחיו התעמקו.

שירות המבחן ציין, כי היכרותו עם הנאשם החלה מהליך המעצר בתיק זה, שם הוטל צו פיקוח למשך 6 חודשים ובמקביל לבחינת קיצור עונש עבודות שירות שהוטל עליו בתיק אחר. במהלך הטיפול, התקשה הנאשם להעמיק בבחירותיו ושלל בעייתיות בהתנהלותו וכן ביטא עמדות מקלות בכל הקשור לשימוש בסם, שלל נזקקות טיפולית בתחום הסמים והתקשה לשתף פעולה. הקשר עם השירות ניתן עד לסיום צו הפיקוח. בכל הנוגע לשימוש בסמים, תיאר הנאשם כי החל השימוש בסם הקנביס בגיל צעיר בנסיבות חברתיות ובהמשך נוכח מעורבותו השולית, בתקופות בהן חש לחץ ובדידות הגביר את תדירות הצריכה ואף החל לצרוך סמים קשים מסוג קריסטל וקוקאין. עוד תיאר הנאשם כי לפני כשנה, הבין את חומרת מצבו ההתמכרותי ופנה בעידודה של אמו לטיפול. הנאשם מסר, כי מאז החל את הטיפול הפסיק להשתמש בקנביס למעט מעידות חד פעמיות. הנאשם זומן למסירת בדיקת שתן אך לא הגיע.

בכל הנוגע לביצוע העבירות המיוחסות לו, קיבל אחריות. בנוגע לתיק העיקרי, תיאר כי באותה תקופה השתחרר מעונש מאסר בתיק אחר ונותר עם חובות גבוהים שהתקשה להחזיר ובכדי להשיג כסף קל ומהיר חזר לעסוק בסחר בסמים. בנוגע לתיק הצירוף, מסר כי לאחר שהשתחרר ממעצר הבית, שב להשתמש בסמים והתקשה לנתק את קשריו השוליים. בנוגע לעבירות הנהיגה תחת השפעת סמים תיאר כי לא נהג תחת השפעת חומרים אלא היה טרוד. הביע חרטה על ביצוע העבירות ומסר כי כיום מבין את ההשלכות השליליות של הקשרים השוליים שקיים, מכיר את הבעייתיות סביב שימוש בסמים ופועל לערוך שינוי, כאשר בת זוגו מהווה גורם מדרבן לשינוי ואף חידוש הקשר עם אמו מסייע לכך. עוד, הסדיר חובותיו מול הוצאה לפועל ועתיד לסיים את חובותיו בחודשים הקרובים.

בנוגע לטיפול במסגרת בה עוסקת אמו, תיאר כי תחילה התקשה לשתף פעולה ולעסוק בתכנים רגשיים וכי בחלוף הזמן יחסי האמון עם המטפלת התבססו והוא הצליח להעמיק בחינת דפוסי השימוש בסמים והרקע הרגשי לכך. בעת הנוכחית ממוקד במערכת היחסים הזוגית ובהכנה לקראת הלידה העתידית. עוד מסר הנאשם כי החל טיפול בכדורי הרגעה שמסייעים לו בוויסות רגשי והופנה לקבוצת "מכורים אנונימיים" באור עקיבא ומגיע למפגשים מידי שבועיים. ממסמך סיכום הטיפול עלה כי הנאשם פנה למכון הפרטי "יד ביד לגמילה ביתית" כבר בחודש דצמבר 2021, הגיע לטיפול מידי שבוע באופן עקבי וכן מסר בדיקות שתן נקיות למעט מספר מעידות בודדות, האחרונה לפני כשנה. המטפלת העריכה כי הנאשם טרם מיצה את הטיפול וכי ישנה חשיבות שימשיך ויתמיד בטיפול נוכח הלידה המתקרבת ועל מנת להצליח לשמור על ניקיון מסמים גם בתקופת לחץ ומתח בחייו. הנאשם הביע נכונות בפני השירות להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן בתחום דפוסי התנהגות עבריינים.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, שגדל במסגרת משפחתית שהתקשתה להוות עבורו מסגרת מארגנת ומכוונת. בעקבות כך, חלה התדרדרות במצבו שהתבטאה במעורבות בחברה שולית, שימוש באלכוהול וסמים והסתבכות עם החוק. לצד זאת, חרף קשייו, הצליח להשלים לימודיו. שירות המבחן העריך, כי בבסיס ביצוע העבירות עומדים דפוסי התמכרות, אך על אף כך ולצד זאת, הנאשם מתמיד בהליך הטיפולי בתחום ההתמכרות ומביע מוטיבציה להשתלבות בטיפול ייעודי נוסף בתחום העבריינות. עוד עולה כי הנאשם מבטא הבנה באשר לבחירותיו הבעייתיות ובעל רצון לקדם שינוי באורח חייו והבעת מוטיבציה להמשיך ולהעמיק בבחינת דפוסי המכשילים. נוכח כל האמור, שירות המבחן העריך כי קיימת חשיבות לבחון את התמדתו של הנאשם בטיפול לאורך זמן על מנת לגבש עמדה סופית וכי ההליך המשפטי מסייע ומדרבן את הנאשם להשתלב בטיפול. לסיום המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון למשך ארבעה חודשים נוספים.

מתסקיר שהתקבל ביום 1.2.2024, במהלך תקופת הדחייה שירות המבחן עמד בקשר עם הנאשם לצורך שילובו בהליך טיפולי בקבוצה טיפולית ייעודית לעוברי חוק והוזמן לבדיקות שתן. הנאשם לא הגיע לבדיקות מסיבות רפואיות וכן עקב לידת בנו ולבדיקות נוספות שהגיע; שתיים לא היו חד משמעיות ואחת הייתה שלילית. הנאשם זומן לראיון הכרות ובדיקת התאמה לקבוצה ונמצא מתאים אך כניסתו לקבוצה התעכבה נוכח קשייו במסירת הבדיקות והוא עתיד להיכנס להשתלב בקבוצה בחודש הקרוב ועל כן, מבקשים דחיה לתקופה של חודש ימים.

מתסקיר שהתקבל ביום 13.5.2024, במהלך תקופת הדחייה הוזמן הנאשם למסירת בדיקות אך התייצב רק לאחת, ממנה לא עלתה תשובה חד משמעית. הנאשם הוזמן למפגשים בקבוצה אך הגיע רק לשניים מתוך שישה מפגשים, באיחור ניכר לטענתו לאור עומס בעבודה ועייפות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר מוטיבציה כנה להשתלב בקבוצה ולאחר ששירות המבחן הבהיר לנאשם את חשיבות שיתוף הפעולה, הנאשם לא יצר קשר. בכל הנוגע לטיפול הפרטני, המטפלת מסרה כי הנאשם מגיע למפגשים ומוסר בדיקות שתן נקיות וכי התרשמותה היא כי הנאשם נמצא בתהליך שינוי בשנתיים האחרונות וניכר כי עזב את אורח החיים העברייני וממוקד בפרנסת בני משפחתו. נוכח האמור לעיל, לא הייתה בידי שירות המבחן המלצה טיפולית.

מתסקיר שהתקבל ביום 10.11.2024, עלה כי בתקופת הדחייה זומן הנאשם למסירת בדיקות שתן אך לא הגיע. יחד עם זאת, חל שינוי בשיתוף הפעולה של הנאשם עם השירות ומשיחה טלפונית קצרה עימו עלה כי עבר תאונת דרכים והיה מאושפז בבית החולים. במצב דברים זה, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון למשך חודש.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 16.12.2024, עלה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק בפעם השנייה והגיע למפגשים באופן די קבוע. בהשתתפותו ניכר שינוי שערך בעמדותיו וכן הבנה מצדו בצורך בשיתוף כנה ובהתבוננות בקשיים עימם מתמודד ובכך שנדרש להעמיק בטיפול על מנת להפחית הסיכוי למעורבות עתידית בעבריינות. כמו כן נמסר מגורמי הטיפול שהנאשם הינו משתתף פעיל וקשוב במסגרת הקבוצתית וכי נוהג באחריות ומעדכן באשר להיעדרותו ממפגשים. עוד התרשמו גורמי הטיפול שהוא נרתם מהשתתפותו בקבוצה ונעזר בה על מנת להתבונן בדפוסיו המכשילים ובהטייתו להתנהגות אימפולסיבית. הומלץ על המשך השתתפותו בקבוצה. עוד מסר הנאשם שתי בדיקות שתן שנמצאו תקינות, כאשר לשתי בדיקות נוספות לא התייצב. הנאשם מסר לשירות המבחן כי מזה מספר חודשים מנהל עסק עצמאי בתחום ההסעדה ומרוצה מכך וכן פנה ביוזמתו ובסיוע משפחתו לטיפול רגשי פרטני על רקע קשיים בפן הזוגי וההורי. הנאשם שיתף כי נרתם מהטיפול וביטא שביעות רצונו מהקשר עם גורמי הטיפול ומנחות הקבוצה. לנוכח כל האמור, שירות המבחן התרשם כי פחת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק וכי יש בהמשך שילובו של הנאשם בהליך טיפול כדי לצמצם את הסיכוי למעורבות בביצוע עבירות בעתיד. על כן, המליץ שירות המבחן להאריך את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד לצד הטלת ענישה שיקומית בדרך של צו מבחן למשך שנה, מסירת בדיקות שתן וצו של"צ בהיקף של 400 שעות.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 5.2.2025, עלה כי הנאשם המשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית, באופן חיובי ופעיל. עוד עלה כי מסר הנאשם בדיקות שתן (הגיע לשלושה מתוך שמונה זימונים). שירות המבחן ציין כי ככל ובית המשפט יראה לנכון ליתן הזדמנות לנאשם ובכפוף להצגת אישורים על היעדרותו מבדיקות השתן, יזמנו לבדיקות נוספות.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 5.5.2025, גורמי הטיפול מסרו כי מחודש יוני 2024 הנאשם משולב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק, מגיע באופן רציף ועקבי. מבין את הצורך בשיתוף כנה וכן מהווה משתתף פעיל וקשוב ומגלה עניין בתכנים. עוד התרשמו כי הנאשם נרתם מהשתתפותו בקבוצה ונעזר בה על מנת להתבונן בדפוסיו המכשילים ומתייעץ. הנאשם מסר כי ממשיך לעבוד בתחום המזון וביטא מחויבות להמשיך בשינוי שעבר. עוד מסר כי סיים להחזיר את חובותיו ומשתדל לערוך שינוי בהתנהלותו הכלכלית. עוד תיאר הנאשם לשירות המבחן כי נרתם מהקבוצה וביטא חששו באשר להטלת עונש מאסר לנוכח מאמציו לשיקום חייו. לאור האמור וההתרשמות החיובית, חזר שירות המבחן על המלצתו מתסקירים קודמים והדגיש כי פחת הסיכוי למעורבותו בביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן אף גיבש תכנית לביצוע צו של"צ בהיקף של 400 שעות במסגרת עמותת "קופת הצדקה" בנתינה כמסייע לצוות המקום בהכנה וחלוקת מזון.

ג. ראיות לעונש:

מטעם הנאשם הגיעה להעיד אמו, הגברת לבנה אלמקיאס. תיארה את השינוי החיובי שעבר על בנה- הנאשם, וכי לפני כ-4 שנים החל טיפול ביוזמתו לאחר שמאס באורח חייו והיא סייעה ותמכה בו. ציינה כי הנאשם התחתן ואב לילד ועבר לגור בעיר אחרת במנותק מהחברה השולית. לסיום ביקשה להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל ולהסתפק בעונש שיקומי שיאפשר לו להמשיך בדרך בה החל.

ד. טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה, בתחילת טיעוניו הגיש גיליון רישום פלילי של הנאשם וכן פרוטוקול גזר דין קודם של הנאשם, שם הוטל מאסר מותנה (במ/1-במ/2) ואסופת פסיקה. הפנה לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות כפי שעולה מעובדות כתבי האישום המתוקנים; לערכים המוגנים שנפגעו ולפוטנציאל הנזק שבביצוע העבירות. בכל הנוגע לתיק העיקרי, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בכל הנוגע לתיק הצירוף, ביקש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-18 וכן להפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם (במ/2). עוד ביקש להשית על הנאשם פסילת רישיון לתקופה ממושכת ומאסר מותנה ארוך ומרתיע לצד הטלת קנס והתחייבות. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן, מהם עולה כי הנאשם לא הגיע למסירת בדיקות ולא שיתף פעולה תחילה ורק לבסוף חל שינוי ותהליך השיקום החל. עוד הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, לכך שאף מאסר מותנה לא הרתיעו מלבצע את המיוחס לו. לאור האמור, ביקש להשית על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה, מאסר מותנה נוסף וכן פסילת רישיון נהיגה ל-3 שנים, קנס משמעותי וחילוט הכספים שנתפסו על הנאשם.

ב"כ הנאשם, בתחילת טיעונו איבחן את הפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה והדגיש כי מדובר בנאשמים שלא עברו הליך טיפולי ולכן לא ניתן ללמוד בנוגע לגזר הדין שניתן שם. הפנה להליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ובעיקר לעדותה של האם, שדיברה בכנות, מעומק ליבה והיא רואה את השינוי המשמעותי באורחות חייו של בנה. הסנגור הפנה לדרך שעבר הנאשם ולמקום שנמצא בו כיום, לכך שהוא אב לילד ומצפה לילד נוסף, התרחק מחברה שולית ומתמיד בשיקום. לסיום ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן והגיש פסיקה לביסוס עתירתו.

הנאשם, אף הוא תיאר את השינוי שעבר בחייו והדגיש כי בחר לבנות לעצמו חיים נורמטיביים, הקים משפחה ועסק שמעסיק 3 עובדים, הפסיק את השימוש בסמים ונמצא בטיפול, ממנו נרתם ומעוניין להמשיך בו.

2. דיון והכרעה

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור עקרון הבכורה - עקרון ההלימה, זאת תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמו גם נסיבות אישיות של הנאשם.

א. אירוע אחד או מספר אירועים?

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, קודם לקביעת מתחם העונש ההולם יש להידרש לקביעה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015)). מבחן זה מתייחס למספר אירועים שניתן לקבוע שיש ביניהם קשר הדוק ועל כן ניתן לראותם כאירוע אחד, כאשר הפעולות המתוארות שם מהוות חלק מאותה תכנית עבריינית ובעלת סמיכות זמנים. בעניינו מדובר בשני כתבי אישום שונים, כאשר כל אחד ממעשי העבירה במקרה הנדון, בוצע על רקע שונה, ובמועדים שונים: במסגרת התיק העיקרי, הורשע הנאשם בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר, נהיגה פוזת ונהיגה תחת השפעת סמים. בתיק הצירוף, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נהיגה תחת השפעת סמים וחציית קו הפרדה רצוף. משכך, אינני סבורה כי קיים קשר הדוק בין המקרים ועל כן מדובר באירועים נפרדים, שלכל אחד מהם יש לקבוע מתחם בנפרד. יחד עם זאת, לא מן הנמנע כי ייקבע עונש כולל אחד לאחר קביעת המתחמים לכל אירוע וזאת בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

ב. הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה

במסגרת התיק העיקרי, הנאשם נהג ברכבו ולאחר שעוכב לבדיקה שגרתית במחסום אכיפה, הזדהה כאדם אחר והגדיל לעשות כאשר על אף שהתבקש לעצור ולצאת מרכבו, עזב את המקום בנסיעה, בהמשך, עצר את רכבו וירד רגלית בריצה עד שהשוטרים נצרכו לעצרו לאחר שלא שעה לקריאותיהם ואף בעת הזו, השליך את הטלפון הסלולרי שלו ושברו. עוד התברר, כי באותן הנסיבות, נהג הנאשם כשהוא נתון תחת השפעת סמים. במסגרת תיק הציורף, עת נהג הנאשם ברכבה של בת זוגו, חצה קו הפרדה רצוף ונסע נגד כיוון התנועה. כשנעצר נתפסו רכבו סמים מסוג קנבוס וחשיש במשקלים גדולים ובמקומות שונים ברכב, הכל כפי שפורט בכתב האישום בעובדותיו. עוד הוברר, כי בבדיקת שתן נמצאו שרידי סם ותוצר חילוף של סם הקוקאין. מדבריו של הנאשם עלה כי החזיק בסמים אלו לצורך סחר ובעקבות רצונו להרוויח כסף קל לצורך הסדרת חובותיו ומנסיבות אלו והאמור בתסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד, כי הנאשם היה מעורב עד צוואר בעולם הסמים והחברה השולית.

העבירות בהן הורשע הנאשם, פוגעות בערכים החברתיים הנוגעים לשלומם ובריאותו של הציבור, זאת לצד המלחמה בנגע הסמים. בידוע שעבירות הסחר והחזקת הסם מסוכן הן רעה חולה וזו פוגעת בחברה פגיעה רחבת היקף וכוללת הן את קורבנותיה הישירים שהם צרכני הסמים, והן את קורבנותיה העקיפים שהם משפחתו והמעגל הקרוב, זאת לצד ההשפעה על הציבור בכללותו. היקף רחב זה נעוץ בכך שמתקיימת פעילות פלילית לצורך סיפוק הדחף לצורך סם, לעיתים תוך כדי ביצוע עבירות נוספות ונלוות למטרה זו (ראו ע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.2014); ע"פ 1274/16 אסמעא עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016); רע"פ 8388/22 עידן אביבי נ' מדינת ישראל (8.12.2022); ע"פ 2909/23 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.2024)).

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות, על הצורך להטיל ענישה חמורה ומרתיעה לצורך המלחמה בנגע הסמים, אותו יש לעקור מן השורש. עוד נקבע כי יש לנקוט בענישה מרתיעה כלפי כל חוליה בשרשרת הפצת הסם, בפרט כאשר הן מבוצעות לשם השגת רווח. בדרך הזו, יועבר המסר לעבריינים פוטנציאליים כי עבירות הסמים נעדרות תועלת כלכלית:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים, בשל הפגיעה הישירה בצרכני הסמים ובשל הפגיעה העקיפה הנגרמת לציבור. אין להסכים עם מציאות שבה פונים אזרחים מן השורה לשמש כחוליה בשרשרת אספקת הסמים וזאת כדי לגרוף רווח כלכלי "מהיר וקל". ההזדמנות "העסקית" קורצת לאלו שבמצוקה, והם נענים לה אף מתוך מודעות לאיסור שבמעשים, לנזק שייגרם כתוצאה מכך ולמחיר אותו ישלמו היה וייתפסו בעבירתם. משכך, יש צורך בענישה ממשית ואפקטיבית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוע עבירות סמים." (ע"פ 2139/22 שלום ג'נאח נ' מדינת ישראל, פסקה 12 והאסמכתאות שם (14.7.2022))

לכך יש להוסיף כי הנאשם הורשע בעבירת שיבוש הליכי משפט והפרעה לשוטרי עת הזדהה כאדם אחר, זרק ושבר את הטלפון האישי שלו ואף לא שעה להוראות השוטרים ולא עצר. בעבירות אלו הערכים המוגנים הינם ערכים של שמירה על שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי ושלומו הציבור.

עוד הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה פוחזת ונהיגה כשהוא תחת השפעת סמים, באירוע אחד כאשר הוא מסומם בסם מסוכן מסוג קוקאין ובאירוע אחר כאשר הוא מסומם בסמים מסוג קוקאין, קנביס ו-MDMA, הערכים המוגנים בעבירה זו הינם שמירה על שלום הציבור ומשתמשי הדרך. נהיגה כשהנאשם מסומם עלולה לגרום לנוהג ברכב לאבד שליטה על רכבו ולהביא לתאונת דרכים ואובדן חיי אדם. בעניין זה, בית המשפט העליון עמד על החומרה יתרה שגלומה בעבירות מעין אלה כאשר התייחס לאינטרס החברתי העמוק המסכן את הציבור ומשתמשי הדרך ועלול להוביל לתוצאה קטלנית:

"מי שבוחר לאחוז בהגה במצב של שכרות, בין אם תחת השפעת סמים מסוכנים, בין אם תחת השפעת אלכוהול, מוחזק כמי שמכין נשק טעון ודרוך כלפי עוברי-אורח תמימים שנקרו בדרכו; הפגיעה במשתמשי הדרך במצב דברים זה, איננה שאלה של 'אם' אלא 'מתי'." (ע"פ 7852/20 מדינת ישראל נ' ג'האד בן אחמד סאלח, פסקה 13 (15.8.2021)).

בית המשפט העליון חזר וקבע בשורת פסקי דין כי יש למצות את הדין ולהחמיר בעונשם של הנוהגים תחת השפעת חומרים, כדי להרתיע נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ. על בתי המשפט להרים תרומתם למניעה של תופעה זו (רע"פ 25/04 סויסה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 28.01.04); רע"פ 2073/08, ברבי נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, 09.03.08); רע"פ 806/09, גהספן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 05.02.09); רע"פ 6439/06, קריטי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.10.06); רע"פ 5717/08, ראש-גדוליאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.09.08)). נוכח נסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הגבוה.

ג. מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

1. רע"פ 5257/19 אבנהיים נ' מדינת ישראל (7.8.2019) - הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ועבירה של ניסיון לשיבוש מהלכי משפט. הנאשם נהג את רכבו שהוא תחת השפעת סם מסוג קנבוס בירושלים. במהלך נסיעתו, סטה המבקש מנתיב נסיעתו ופגע בכלי רכב אחר שנסע באותו הכיוון בנתיב הסמוך וכן התנגש בעמוד רמזור. כתוצאה מכך נחבל הנאשם, נהג כלי הרכב האחר ונוסעת שהייתה עמו וכן נגרם נזק לכלי הרכב. בהמשך לכך, המבקש פונה לבית החולים שערי צדק בירושלים, ניסה להתחמק מביצוע דגימת שתן וביקש מחברו למסור דגימת שתן במקומו וזה נעתר לבקשתו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות שביצע נע בין מאסר בעבודות שירות ועד מספר חודשים של מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש של 45 ימי מאסר בפועל, מאסר מותנה, 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס. הערעור שהוגש לבית המשפט מחוזי והעליון נדחו.

2. עפ"ג (מרכז) 59021-08-19 קקזנוב נ' מדינת ישראל (30.12.2019) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה פוחזת של רכב והפרעה לשוטרי מילוי תפקידו. בנוסף צירף 2 תיקים נוספים בהם הורשע בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם נהג, כשלצדו נאשם נוסף, כשהוא עובר בין נתיבי הכביש מבלי לאותת. בעת שעצר ברמזור, פנה אליו השוטרי וביקש ממנו לעצור בצד, הנאשם עצר אך בשעה שהשוטרי יצא מהניידת לכיוונו ברח מהמקום בנסיעה מהירה, תוך שהתפרץ לנתיב נסיעה והסיט כלי רכב ממסלולם, עקף בצורה מסוכנת וסיכן את המשתמשים בדרך. בהמשך, עצר הנאשם בתחנת דלק ונמלט יחד עם הנאשם השני כאשר כל אחד מהם פנה לכיוון אחר. בבדיקת שתן שנערכה לנאשם, התגלו שרידי סם מסוג קאנביס וקוקאין. על פי עובדות כתב הצירוף הראשון, החזיק הנאשם לצריכה עצמית בסם מסוכן מסוג קאנביס במשקל 11.58 גרם נטו ועל פי עובדות כתב הצירוף השני החזיק הנאשם ואדם נוסף בסם קאנביס במשקל כולל של 74.035 גרם וסם MDMA במשקל 0.2882 גרם נטו שלא לצריכה עצמית בביתם וברכב. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בתיק המרכזי נע בין 6 חודשי מאסר שיכול ויורצו בדרך של עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית נע בין מאסר על תנאי וקנס או של"צ גבוה לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ובעבירות החזקת סם לצריכה עצמית נע בין אי הרשעה ושל"צ לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, אך זה במקרים חריגים בלבד. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 30 חודשים, פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים על תנאי לתקופה של 3 שנים, הפעלת ההתחייבות בסך 20,000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪ לתקופה בת 3 שנים. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, דחה את ערעורו של המערער וקיבל את ערעור המדינה. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים והפעיל את המאסר המותנה כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר בן 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו. יתרי רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.
3. ת"פ (רמלה) 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רייגאן (30.10.2019) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, נהיגה פוחזת של רכב ונהיגה תחת השפעת סמים. הנאשם נהג ברכב במהירות סטה מנתיב לנתיב עד שנעצר, בסביבת נערים שהמתינו להסעה. באותן נסיבות החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סם מסוג קאנביס במשקל 0.5 גרם נטו וכן 3 סכינים. הנאשם סירב למסור דגימת שתן לאיתור סם. בית המשפט לא מצא מקום לביטול ההרשעה וקבע לעניין עבירות נהיגה תחת השפעת סמים, החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה פוחזת של רכב, מתחם המתחיל במאסר על תנאי בצירוף פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס וגזר על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה בת 3 חודשים, פסילה מלקבל או להחזיק על תנאי למשך 4 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.
4. ת"פ (ק"ג) 59431-05-17 מדינת ישראל נ' שלומי אהד (15.10.2018) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכבו בכביש 4 בעוד בנו הקטין עומד במושב האחורי שאינו חגור בחגורת בטיחות. כשהשוטרת ביקשה מהנאשם להציג רישיון נהיגה החל לצעוק עליה ואמר לה "לא רוצה להביא לך מה תעשי" כשביקשה ממנו לצאת מהרכב החל הנאשם לנהוג ברכב בדרך נמרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם בכך שנסע במהירות, עקף רכבים מימין ומשמאל, עקף פעמיים כלי רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, כל זאת כשהשוטרים נוסעת בניידת מאחוריו וצופרת לו. בהמשך ניידת נוספת כרזה לנאשם לעצור והנאשם נעצר לאחר 100 מטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל ומפסילה של מספר חודשים ועד לפסילה בת שנים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 800 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו, התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים, פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן למשך שנה.
- נוכח כל האמור לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה אני קובעת כי בתיק העיקרי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-8 מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה בפועל וכן ענישה נלווית.

- ד. מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם בתיק הצירוף
1. רע"פ 1122/17 אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.7.2017) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוג MDMA במשקל של 5.5 גרם וכן סם מסוג קוקאין במשקל של 13.3 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית ונהיגה תחת השפעה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור שהוגש וקבע מתחם ענישה שמתחיל מ-10 חודשים ונע עד 24 חודשי מאסר בפועל. הושתו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.
2. ת"פ (רמלה) 27890-10-18 מדינת ישראל נ' רועי רייגאן (30.10.2019) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, נהיגה פוחזת של רכב ונהיגה תחת השפעת סמים. הנאשם נהג ברכב במהירות גבוהה שאינה תואמת את תנאי הדרך, פנה ימינה לרחוב ערער תוך חריקת בלמים ואיבוד אחיזה בכביש כך שחלקו האחורי של הרכב סטה לשמאל. בהמשך, סטה הרכב שמאלה במטרה להימנע מפגיעה באוטובוס שחנה בתחנת אוטובוס ובהמשך סטה מנתיב לנתיב עד שנעצר, זאת כאשר בסביבת האירוע נכחו נערים שהמתינו להסעה. באותן נסיבות החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סם מסוג קאנבוס במשקל 0.5 גרם נטו ובתא הזרוע בין שני המושבים הקדמיים ברכב שני סכיני פרפר ואגרופן ובדלת הנהג ברכב סכין בעלת להב מתקבע. הנאשם סירב למסור דגימת שתן לאיתור סם. בית המשפט לא מצא מקום לביטול ההרשעה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש לעניין החזקת סכין שלא כדין נע בין אי הטלת מאסר בפועל והסתפקות במאסר על תנאי עם ענישה נלווית כגון שעות שירות לתועלת הציבור וקנס כספי לבין הטלת מאסרים בפועל למשך מספר חודשים. לעניין עבירות נהיגה תחת השפעת סמים, החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה פוחזת של רכב מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר על תנאי בצירוף פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס. בית המשפט קבע מתחם עונש כולל למכלול העבירות שנע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בצירוף ענישה נלווית בדמות קנס, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי. לאור העובדה שמדובר ב-4 עבירות של החזקת סכין שלא כדין מתחם הקנס ההולם נע בין 3,000 ועד 9,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה בת 3 חודשים, פסילה מלקבל או להחזיק על תנאי למשך 4 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 או 15 ימי מאסר תמורתו.
3. ת"פ (ק"ג) 48984-02-17 מדינת ישראל נ' יוסף ברדה (30.12.2018) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ועבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם נהג ברכב שהוא תחת השפעת סמים והחזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.721 גרם נטו וזאת לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנהיגה תחת השפעת אלכוהול נעה בין 3-24 חודשי פסילה ומאסר מותנה עד מאסר קצר. מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו נע ממאסר מותנה ו-3 חודשי פסילה ועד לשנת מאסר ו-24 חודשי פסילה. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים, פסילה על תנאי ורכיבים נוספים.
- לנוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי בתיק הצירוף מתחם הענישה ממספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ונע עד 8 חודשי מאסר בפועל לצד פסילת רישיון הנהיגה בפועל וענישה נלווית.

בכל הנוגע לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, אפנה לסעיף 39א לפקודת התעבורה הקובע כי: "הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

מעיון בפסיקה עולה כי במרבית המקרים מוטלים עונשי פסילה בפועל למשך כשנתיים למעט מקרים בעלי נסיבות מיוחדות. אומר כי לא ראיתי נסיבות המצדיקות פסילת רישיון הנהיגה לתקופה הפחותה מהתקופה המצוינת בחוק, קרי לשנתיים.

עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה:

1. עפ"ג 3404-01-22, גברין, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר, נהיגה בזמן פסילה ועקיפה מסוכנת. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 11-30 חודשי מאסר בפועל וכן מתחם שנע בין 30-60 חודשי פסילת רישיון נהיגה. הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה למשך 36 חודשים בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

2. רע"פ 8976/15 דויטש, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה תחת השפעת סמים, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברשלנות. הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה למשך 30 חודשים וענישה נלווית.

עוד הגישה המאשימה גזר דין של בית משפט השלום בעכו, אך מבדיקה במאגר המשפטי נבו עולה כי הוגש ערעור על ידי הנאשם שהתקבל ולא ניתן לצפות בו ולכן לא אוכל להתייחס לגזר דין זה.

עיינתי באסופת הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה, הן לענין העונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם והן בשאלת השיקום. ההגנה הגישה מספר גזרי דין של ערכאות השלום השונות, מהם מבקשת ללמוד כי אף במקרים חמורים יותר, חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם לאור הליך שיקומי שעברו הנאשמים והוטלו בסופו של יום עונשים שמתחשבים בהליך השיקום (ראו לדוגמה: ת"פ 51797-01-21 מדינת ישראל נ' יוסף; ת"פ 30039-04-20 מדינת ישראל נ' זלצברג; ת"פ 4171-11-20 מדינת ישראל נ' פנחסי ואח'; ת"פ 18761-04-19 מדינת ישראל נ' בלסנבוים). ה. שיקולי שיקום - סטייה לקולא

סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת. נקבע כי השימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא, כי הנאשם השתקם או שסיכוייו להשתקם הינם ממשיים (ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל (24.05.2022)). ועוד נאמר בעניין זה, כי החריגה תעשה רק מקום ש"ניכרים בפועל" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (20.10.2022)), כאשר, גם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה) בין כלל השיקולים, יש אף לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שאירוע זה והנאשם יהיו זכאים לאותה הקלה, שכן, "שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה" (שם ובפסיקה המאוזכרת).

עתירת ההגנה לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן מהווה סטייה לקולא מהמתחם אותו קבעתי וחריגה מטעמי שיקום נעשית על פי רוב בעקבות תסקיר של שירות המבחן המצביע על סיכוי ממשי לשיקום (ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)). מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 32, החל שימוש בסמים ואלכוהול כבר בהיותו בן 16 בעקבות מות אביו. עוד תיאר הנאשם בפני שירות המבחן את קשייו בלימודים ובמסגרת הצבאית, מה שגרם לו להתדרדרות נוספת במצבו ובשימוש בסם וכן ניהול קשרים שוליים וצבירת חובות. השינוי שהחל הנאשם בחייו היה עת הכיר את אשתו, אם ילדו, בחודש אוגוסט 2021. הנאשם החל דרכו הטיפולית בשירות המבחן בשלב המעצר, שם התקשה להירתם מהטיפול ואף שלל נזקקות טיפולית. בחודש דצמבר 2021, מאס הנאשם מדפוסיו ההתמכרותיים ובעידודה של אימו החל טיפול פרטי, במסגרתו אף הפסיק שימוש בסמים למעט מעידות חד פעמיות. עוד הופנה הנאשם לקבוצה של "מכורים אנונימיים" והגיע למפגשים מידי שבועיים. הנאשם התקשה להגיע למסירת בדיקות שתן, לעיתים מסיבות מוצדקות ולעיתים לא עדכן את שירות המבחן ולא התייצב. עוד שלב זה, החל הנאשם להסדיר חובותיו והצליח אף לחדש את קשריו עם משפחתו. במסגרת הטיפול הפרטי במסגרת בה עובדת אימו, תיאר הנאשם תחילה כי התקשה להעמיק בבחינת דפוסי השימוש בסמים. לאחר מכן בתחילת שנת 2024, הדיווחים משירות המבחן דיברו בעיקר על היעדר שיתוף פעולה מצידו של הנאשם נוכח קשייו להגיע למסירת בדיקות שתן אך יחד עם זאת, התמדה בטיפול הפרטי והתרשמות המטפלת כי הנאשם נמצא בתהליך שינוי בשנתיים האחרונות וניכר כי עזב את אורח החיים העברייני. מדיווח שהתקבל משירות המבחן בחודש דצמבר 2024, עלתה התרשמות חיובית של שירות המבחן, הנאשם השתתף באופן פעיל הן במסגרת טיפולית קבוצתית והן במסגרת הפרטית. הנאשם מסר בדיקות שתן ללא שרידי סם, נרתם מהטיפול ואף פנה ביוזמתו לטיפול רגשי פרטי. עוד התמיד הנאשם במסגרת תעסוקתית. עוד עלה רצונו של הנאשם לערוך שינוי בחייו, בכוחות עצמו, בדרך של פניה עצמאית לשיקום פרטי מלמדות על הבנה והעמקה במצבו. לאור כל זאת, התרשם שירות המבחן כי פחת הסיכוי למעורבות בביצוע עבירות בעתיד והמליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 400 שעות. לא נעלם מעיני כי ניתנו לנאשם הזדמנויות שלא נוצלו תחילה ועלה קושי מצידו להתמיד ולהתחייב בטיפול בתחילת דרכו אך לאחר מכן, התפכח הנאשם וניצל את ההזדמנות ועבר הליך שיקום משמעותי, ארוך ועבר כברת דרך טיפולית ארוכה הכוללת גמילה מסמים ורכישת כלים להתמודדות.

במקרים מסוימים קיימת חשיבות לשיקולי השיקום, ובנסיבות המתאימות שיקול זה אף יגבר. ראו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל (3.10.1989):

"בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם' ... זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שיידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים.... ואין אנו רשאים לפטור עצמנו מלנהוג כך בכל מקרה שנסיבותיו מצדיקות ומחייבות ענישה אינדיווידואלית."

מכל האמור עולה כי הנאשם שינה את דרכו, הפסיק את השימוש בסמים, שומר כעת על יציבות תעסוקתית, התחתן והפך לאב ומצפה כעת לילד נוסף. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הרקע לביצוע העבירות הינו רצונו של הנאשם להרוויח כסף קל בכדי להסדיר חובותיו. וברור הוא כי יציבות תעסוקתית היא שלב רלוונטי וחשוב לתהליך השיקום של הנאשם (ראו עפ"ג (מח' מרכז) 47293-11-17 מדינת ישראל נ' ססי (12.11.2017). נוכח כל האמור לעיל, ובתקווה שהנאשם ימשיך את דרכו, אני קובעת כי מתקיימים שיקולי שיקום בעניינו של הנאשם שיש בהם כדי לסטות ממתחם הענישה אותו קבעתי.

ו. הארכת המאסר המותנה

סעיף 56(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

עונש המאסר על תנאי משמש כמנגנון הרתעה שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים וכאשר הנאשם חוזר לבצע את העבירה, יש להפעיל את המאסר המותנה שהוטל עליו (ראו רע"פ 9016/14 אבו זהרה נ' מדינת ישראל (11.2.2015). יחד עם זאת, החוק מאפשר להורות על הארכת התנאי, במקום בו נראה שיש ליתן הזדמנות נוספת לנאשם לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים את הדעת לציפייה שכך יהיה (ע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל (16.7.2014).

עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה בשאלת הארכת המאסר המותנה, ממנה עולה כי בתי המשפט נעתרו להמלצות שירות המבחן להארכת המאסר המותנה כאשר מדובר בנאשמים שעבר תהליך טיפולי משמעותי (ראו לדוגמה ת"פ 34632-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני; ת"פ 20161-12-21 מדינת ישראל נ' לובטון; ת"פ 15475-10-21 מדינת ישראל נ' קוסייב; ת"פ 66589-01-23 מדינת ישראל נ' אואקנין).

לחובתו של הנאשם קיים מאסר מותנה בן 12 חודשים. משמעות הפעלת המאסר המותנה היא כי הפעלתו בהכרח לא תאפשר ענישה שיקומית אף בדמות של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ולא תאפשר הטלת צו מבחן. לנוכח ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה. שליחתו של הנאשם למאסר תנתק אותו מהמעטפת התומכת של משפחתו, מסגרות הליווי ומשגרת יומו וייתכן שיקטעו את התהליך המשמעותי שעבר. הליכה בדרך זו תשרת לא רק את האינטרס האישי של הנאשם בשיקומו אלא יש בכך כדי לשרת את האינטרס הציבורי. לא בלי התלבטות, ומאחר שמצאתי כי הנאשם עומד בתנאי הסטיה לקולא ממתחם הענישה, זאת מן הטעם של שיקום משמעותי, המצדיק לטעמי את הארכת המאסר המותנה ואני מאמצת את המלצת שירות המבחן. יפים דבריו של כב' השופט סולברג בע"פ 7353/18 חדד נ' מדינת ישראל (1.5.2019):

"מצב דברים שבו עברין נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלא ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למעצר התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשובם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב...".

ז. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות והעונש המתאים לנאשם

לחובתו של הנאשם 2 הרשעות בתחום הסמים כאשר האחרונה משנת 2021. הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. לכך יש להוסיף את חלוף הזמן מביצוע העבירות ואת כך שלנאשם לא נפתחו תיקים נוספים. עוד שמעתי בקשב רב את דברי האם, וניכר כי מדברת מדם ליבה וגאה בשינוי שעבר על בנה שאף לה, יש חלק בו. הנאשם הביע נכונות בפני שירות המבחן וכן בפניי להמשיך עם הטיפול גם לאחר סיום ההליך הפלילי. כולי תקווה כי בכך יהיה כדי לחזק את הנאשם להמשיך בדרכו הנורמטיבית כאדם תורם לחברה ולמשפחתו ובכך יהא כדי לשרת אף את האינטרס הציבורי. בשקילת הרכיבים הכספיים, לקחתי בחשבון כי הנאשם לאחרונה הסדיר חובותיו ובמשך שנים היה שרוי בחובות.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מורה על הארכת המאסר המותנה בן 12 חודשים שהוטל בת"פ 63432-10-18 למשך שנתיים מהיום.
2. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום נהיגה בשכרות לפי פקודת התעבורה.
3. צו מבחן למשך שנה.

4. פסילת רישיון נהיגה בפועל וזאת לשנתיים. הפסילה תחל בתוך 90 ימים מהיום ולא יאוחר מיום 1.0.9.25, כאשר הובהר לנאשם שעליו לבצע הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. ככל שהרישיון לא יופקד, הנאשם יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה.
5. פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.
6. חילוט סך של 1,500 ₪ שנתפסו על הנאשם. יתרת הכספים שנתפסו - יושבו לנאשם או למוטב מטעמו, זאת בהיעדר מניעה או עיקול החלים עליו לפי כל דין.
7. מורה על הפעלת ההתחייבות בסך 10,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 63432-10-18. ההתחייבות תשולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.9.25 ובכל 10 לחודש לאחר מכן.
8. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים ולאחר סיום תשלום ההתחייבות ובכל 10 לחודש שלאחריו. ניתן צו להשמדת הסמים.
- ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על-פי דין, יקוזז מהקנס ומההתחייבות שנקבע בגזר דין זה והיתרה, ככל שיש, תוחזר לנאשם או לידי מי מטעמו על-פי ייפוי כוח.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- ח בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ח מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
- ח במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ה, 08 יולי 2025, במעמד הצדדים.